

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิต ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามไปยังตัวอย่างประชากรทั้งหมด 450 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 396 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.0 ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 ปัญหาการปรับตัว
- ตอนที่ 3 ภาวะสุขภาพจิต
- ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอเป็นรูปตารางประกอบความเรียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อสะดวกในการ เสนอผลในตาราง จึงขอใช้อักษรย่อซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

ปัญหาการปรับตัว

1. HPD ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย
2. FLE ปัญหาด้านการเงินและที่อยู่อาศัย
3. SRA ปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
4. SPR ปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคม
5. PPR ปัญหาด้านการปรับตัว ทางด้านอารมณ์และส่วนตัว
6. CSM ปัญหาด้านการปรับตัวทางเพศ
7. HF ปัญหาด้านบ้านและครอบครัว
8. MR ปัญหาด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา
9. ACW ปัญหาการปรับตัวทางการเรียน
10. FVE ปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาจารย์และการศึกษา
11. CTP ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน

สุขภาพจิต

1. SOMAT ความรู้สึกผิดปกติของร่างกาย
2. OBSES การย้ำคิดย้ำทำ
3. INTER ความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น
4. DEPRES ซึมเศร้า
5. ANXIE วิตกกังวล
6. HOSTI ก้าวร้าวทำลาย
7. PHOBI กลัวโดยไม่มีเหตุผล
8. PARAN หวาดระแวง
9. PSYCH โรคจิต

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของนักศึกษา

รายการ	พหุศึกษกรรรม		เกษตรกรรม		ช่างอุตสาหกรรม		ศกกรรม	
	N = 86		N = 81		N = 146		N = 83	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
ชาย	18	20.93	52	64.20	120	82.20	4	4.82
หญิง	68	79.07	29	35.80	26	17.80	79	95.18
อายุ								
13 - 14 ปี	1	1.16	1	1.24	2	1.37	3	3.62
15 - 16 ปี	40	46.51	8	9.88	51	34.93	28	33.73
17 - 18 ปี	42	48.84	16	19.75	85	58.22	44	53.01
19 - 20 ปี	3	3.49	49	60.49	8	5.48	8	9.64
สูงกว่า 20 ปี	-	-	7	8.64	-	-	-	-
อาชีพของบิดา								
รับราชการ	15	17.44	24	29.63	41	28.08	32	38.56
ลูกจ้างเอกชน	21	24.42	8	9.88	28	19.18	32	38.56
ทำงานธุรกิจ	39	45.35	15	18.52	44	30.14	9	10.84
เกษตรกรรม	2	2.33	28	34.57	21	14.38	5	6.02
ไม่ประกอบอาชีพ	9	10.46	6	7.40	12	8.22	5	6.02

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของนักศึกษา (ต่อ)

รายการ	พาณิชยกรรม		เกษตรกรรม		ช่างอุตสาหกรรม		ศกกรรม	
	N = 86		N = 81		N = 146		N = 83	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของมารดา								
รับราชการ	9	10.46	15	18.52	12	8.22	19	22.89
ลูกจ้างเอกชน	4	4.65	6	7.41	12	8.22	10	12.05
ทำงานธุรกิจ	24	27.91	14	17.28	49	33.56	28	33.74
เกษตรกรรม	3	3.49	32	39.51	26	17.81	4	4.82
ไม่ประกอบอาชีพ	46	53.49	14	17.28	47	32.19	22	26.50
รายได้ของครอบครัว								
ต่ำกว่า 2000 บาท	3	3.49	17	20.99	25	17.12	6	7.23
2001 - 5000 บาท	37	43.02	36	44.45	71	48.63	37	44.58
5001 - 8000 บาท	32	37.21	16	19.75	35	23.97	24	28.92
8001 - 11,000 บาท	14	16.28	12	14.81	14	9.59	16	19.27
สูงกว่า 11,000 บาท	-	-	-	-	1	0.69	-	-
สถานภาพของบิดามารดา								
อยู่กินด้วยกัน	64	74.42	70	86.42	109	74.66	56	67.47
แยกกันอยู่	6	6.98	3	3.70	8	5.48	7	8.43
หย่าร้าง	4	4.65	1	1.24	7	4.80	4	4.82
ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดถึงแก่กรรม	12	13.95	7	8.64	21	14.38	16	19.28
ถึงแก่กรรมทั้งคู่	-	-	-	-	1	0.68	-	-

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของนักศึกษา (ต่อ)

รายการ	พาณิชยกรรม 90		เกษตรกรรม 90		ช่างอุตสาหกรรม 160		คหกรรม 90	
	N = 86		N = 81		N = 146		N = 83	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษาสูงสุดของบิดา								
มารดาหรือผู้ปกครอง								
ไม่รู้นั่งสื่อ	2	2.32	1	1.24	6	4.11	5	6.02
อ่านออกเขียนได้	21	24.42	11	13.58	16	10.96	11	13.25
ประถมศึกษา	20	23.26	30	37.04	67	45.89	18	21.69
มัธยมศึกษาตอนต้น	7	8.14	11	13.58	12	8.22	5	6.02
มัธยมศึกษาตอนปลาย	18	20.93	9	11.11	26	17.81	14	16.87
อนุปริญญา	9	10.47	10	12.34	8	5.48	7	8.43
ปริญญาตรี	7	8.14	9	11.11	10	6.85	19	22.89
สูงกว่าปริญญาตรี	2	2.32	-	-	1	0.69	4	4.82

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่านักศึกษาเป็นชายและหญิงจำนวน 194 คน และ 202 คน แบ่งเป็น 4 สาขาวิชาชีพ ดังนี้

สาขาวิชาชีพพาณิชยกรรม จำนวน 86 คน ส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 79.07 มีอายุระหว่าง 15-16 ปี ร้อยละ 46.51 รองลงมาอายุ 17-18 ปี ร้อยละ 48.84 อาชีพของบิดาทำงานธุรกิจ ร้อยละ 45.35 มารดาไม่ประกอบอาชีพ ร้อยละ 53.49 มีรายได้ของครอบครัวมากกว่า 5000 บาท ร้อยละ 53.49 สถานภาพของบิดามารดาส่วนมากอยู่กันด้วยกัน ร้อยละ 74.42 การศึกษาสูงสุดของบิดามารดาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 23.26 และ 20.93 ตามลำดับ

สาขาวิชาชีพเกษตรกรรม จำนวน 81 คน ส่วนมากเป็นชาย ร้อยละ 64.20 มีอายุระหว่าง 19-20 ปี ร้อยละ 60.49 อาชีพของบิดาและมารดาเป็นเกษตรกร ร้อยละ 34.57 และ 39.51 ตามลำดับ มีรายได้ของครอบครัวมากกว่า 5000 บาท ร้อยละ 34.57 สถานภาพของบิดามารดาอยู่กันค้ำกัน ร้อยละ 86.42 บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 8.64 การศึกษาสูงสุดของบิดามารดาชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 37.04

สาขาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม จำนวน 146 คน ส่วนมากเป็นเพศชาย ร้อยละ 82.20 อยู่ระหว่างอายุ 17-18 ปี ร้อยละ 58.22 บิดาทำงานธุรกิจ ร้อยละ 30.14 รองลงมารับราชการ ร้อยละ 28.08 มารดาทำงานธุรกิจ ร้อยละ 33.56 บิดาและมารดาไม่ประกอบอาชีพ ร้อยละ 8.22 และ 32.19 ตามลำดับ ในจำนวนนี้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดถึงแก่กรรม ร้อยละ 14.38 และถึงแก่กรรมทั้งคู่ ร้อยละ 0.68 รายได้ของครอบครัวมากกว่า 5000 บาท ร้อยละ 34.25 การศึกษาสูงสุดประถมศึกษา ร้อยละ 45.89

สาขาวิชาชีพคหกรรม จำนวน 83 คน ส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 95.18 อยู่ระหว่างอายุ 17-18 ปี ร้อยละ 53.01 บิดารับราชการ ร้อยละ 38.56 มารดาทำงานธุรกิจ ร้อยละ 33.74 บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 19.28 รายได้ของครอบครัวมากกว่า 5000 บาท ร้อยละ 48.19 การศึกษาสูงสุดของบิดามารดาปริญญาตรี ร้อยละ 22.89

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ปัญหาการปรับตัว ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละและอันดับของปัญหาการปรับตัว ของนักศึกษาทั้งหมด

อันดับ ของปัญหา	ปัญหารายด้าน	ไม่เป็นปัญหา ร้อยละ	เป็นปัญหา ร้อยละ
1	การปรับตัวทางการเรียน	29.11	70.89
2	อนาคต อาชีพ และการศึกษา	38.89	61.11
3	การปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	39.16	60.84
4	กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	39.58	60.42
5	หลักสูตรและการสอน	43.42	56.58
6	ความสัมพันธ์ทางสังคม	44.44	55.56
7	การเงินและที่อยู่อาศัย	55.38	44.62
8	ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	57.87	42.13
9	สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	58.28	41.72
10	การปรับตัวทางเพศ	60.92	39.08
11	บ้านและครอบครัว	62.74	37.26

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาประสบปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 70.89 อันดับ 2 คือปัญหาด้านอนาคต อาชีพ และการศึกษา ร้อยละ 61.11 อันดับ 3 ปัญหาด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ร้อยละ 60.84 ปัญหาอันดับต่อไปได้แก่ กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ หลักสูตรและการสอน ความสัมพันธ์ทางสังคม การเงินและที่อยู่อาศัย ศีลธรรมจรรยาและศาสนา สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย การปรับตัวทางเพศ และปัญหาด้านบ้านและครอบครัว ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละและอันดับของปัญหาการปรับตัว ของนักศึกษาชาย

อันดับ ของปัญหา	ปัญหารายคำ	ไม่เป็นปัญหา ร้อยละ	เป็นปัญหา ร้อยละ
1	การปรับตัวทางการเรียน	28.78	71.22
2	อนาคต อาชีพ และการศึกษา	39.19	60.81
3	กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	40.07	59.93
4	หลักสูตรและการสอน	41.30	58.70
5	การปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	41.75	58.25
6	ความสัมพันธ์ทางสังคม	44.76	55.24
7	การเงินและที่อยู่อาศัย	51.50	48.50
8	ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	54.24	45.76
9	การปรับตัวทางเพศ	54.74	45.26
10	สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	59.38	40.62
11	บ้านและครอบครัว	61.24	38.76

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าปัญหาที่นักศึกษาชายประสบมากเป็นอันดับที่ 1 คือการปรับตัวทางการเรียน ร้อยละ 71.22 อันดับ 2 คือปัญหาอนาคต อาชีพ และการศึกษา ร้อยละ 60.81 ปัญหาอันดับที่ 3 ร้อยละ 59.93 ได้แก่ปัญหา กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ปัญหาอันดับรองลงไปได้แก่ หลักสูตรและการสอน การปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ความสัมพันธ์ทางสังคม การเงินและที่อยู่อาศัย ศีลธรรมและพัฒนาการทางร่างกาย และปัญหาอันดับสุดท้ายคือปัญหาบ้านและครอบครัว

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละและอันดับของปัญหาการปรับตัว ของนักศึกษาหญิง

อันดับ ของปัญหา	ปัญหารายคำ	ไม่เป็นปัญหา ร้อยละ	เป็นปัญหา ร้อยละ
1	การปรับตัวทางการเรียน	29.26	70.74
2	การปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	37.32	62.68
3	อนาคต อาชีพ และการศึกษา	38.55	61.45
4	กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	40.22	59.78
5	ความสัมพันธ์ทางสังคม	44.00	56.00
6	หลักสูตรและการสอน	46.00	54.00
7	สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	57.27	42.73
8	การเงินและที่อยู่อาศัย	59.58	40.42
9	ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	61.44	38.56
10	การปรับตัวทางเพศ	66.70	33.30
11	บ้านและครอบครัว	67.00	33.00

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่านักศึกษาหญิงประสบปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน มากเป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 70.74 อันดับที่ 2 และ 3 ได้แก่ การปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว และด้านอนาคต อาชีพ และการศึกษา ร้อยละ 62.68 และ 61.45 ตามลำดับ ปัญหาอันดับรอง ลงไปได้แก่ ปัญหากิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ความสัมพันธ์ทางสังคม หลักสูตรและการสอน สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย การเงินและที่อยู่อาศัย ศีลธรรมจรรยาและศาสนา การปรับ ตัวทางเพศ และปัญหาอันดับสุดท้ายคือปัญหามันและครอบครัว

ตารางที่ 5 การร้อยละและอันดับของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา สาขาวิชาชีพอาณิชนิยม

อันดับ ของปัญหา	ปัญหารายคำ	ไม่เป็นปัญหา ร้อยละ	เป็นปัญหา ร้อยละ
1	การปรับตัวทางการเรียน	22.94	77.06
2	อนาคต อาชีพ และการศึกษา	32.26	67.74
3	การปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	36.33	63.67
4	กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	37.26	62.74
5	ความสัมพันธ์ทางสังคม	41.58	58.42
6	หลักสูตรและการสอน	46.60	53.40
7	สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	54.94	45.06
8	การเงินและที่อยู่อาศัย	59.22	40.78
9	ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	59.46	40.54
10	การปรับตัวทางเพศ	61.77	38.23
11	บ้านและครอบครัว	63.14	36.86

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาชีพอาณิชนิยม ประสบปัญหาการปรับตัวทางการเรียน เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 77.06 อันดับ 2 คือปัญหา อนาคต อาชีพ และการศึกษา ร้อยละ 67.74 อันดับ 3 คือปัญหาด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ร้อยละ 63.67 ปัญหาอันดับต่อไปได้แก่ปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ความสัมพันธ์ทางสังคม หลักสูตรและการสอน สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย การเงินและที่อยู่อาศัย ศีลธรรมจรรยาและศาสนา การปรับตัวทางเพศ และปัญหาอันดับสุดท้ายคือปัญหาด้านบ้านและครอบครัว

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละและอันดับของปัญหาการปรับตัว ของนักศึกษา สาขาวิชาชีพเกษตรกรรม

อันดับ ของปัญหา	ปัญหารายด้าน	ไม่เป็นปัญหา ร้อยละ	เป็นปัญหา ร้อยละ
1	การปรับตัวทางการเรียน	31.48	68.52
2	อนาคต อาชีพ และการศึกษา	39.94	60.06
3	การปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	40.53	59.47
4	หลักสูตร และการสอน	40.66	59.34
5	กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	43.92	56.08
6	ความสัมพันธ์ทางสังคม	44.26	55.74
7	การเงินและที่อยู่อาศัย	51.33	48.67
8	สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	54.50	45.50
9	ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	59.11	40.89
10	การปรับตัวทางเพศ	59.86	40.14
11	บ้านและครอบครัว	66.00	34.00

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่านักศึกษาสาขาวิชาชีพเกษตรกรรม ประสบปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 68.52 ปัญหาด้านอนาคต อาชีพ และการศึกษา เป็นอันดับ 2 ปัญหาด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว เป็นอันดับ 3 ร้อยละ 60.06 และ 59.47 ตามลำดับ ปัญหาอันดับต่อไปได้แก่ ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ความสัมพันธ์ทางสังคม การเงินและที่อยู่อาศัย สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย ศีลธรรมจรรยาและศาสนา การปรับตัวทางเพศ และปัญหามันและครอบครัว ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าร้อยละและอันดับของปัญหาการปรับตัว ของนักศึกษา สาขาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม

อันดับ ของปัญหา	ปัญหารายด้าน	ไม่เป็นปัญหา ร้อยละ	เป็นปัญหา ร้อยละ
1	การปรับตัวทางการเรียน	28.67	71.33
2	กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	36.76	63.24
3	อนาคต อาชีพ และการศึกษา	38.44	61.56
4	การปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	41.38	58.62
5	หลักสูตร และการสอน	42.42	57.58
6	ความสัมพันธ์ทางสังคม	45.00	55.00
7	การเงินและที่อยู่อาศัย	52.38	47.62
8	ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	53.67	46.33
9	การปรับตัวทางเพศ	57.58	42.42
10	บ้านและครอบครัว	60.06	39.94
11	สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	61.00	39.00

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่านักศึกษาสาขาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ประสบปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 71.33 อันดับ 2 คือปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 63.24 อันดับ 3 ปัญหาด้านอนาคต อาชีพและการศึกษา ร้อยละ 61.56 ปัญหาด้านต่อไปได้แก่ การปรับตัวทางอารมณ์และสังคม หลักสูตรและการสอน ความสัมพันธ์ทางสังคม การเงินและที่อยู่อาศัย ศีลธรรมจรรยาและศาสนา การปรับตัวทางเพศ บ้านและครอบครัว และสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละและอันดับของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา สาขาวิชาชีพคหกรรม

อันดับ ของปัญหา	ปัญหารายด้าน	ไม่เป็นปัญหา ร้อยละ	เป็นปัญหา ร้อยละ
1	การปรับตัวทางการเรียน	33.76	66.24
2	กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	36.88	63.12
3	อนาคต อาชีพ และการศึกษา	42.58	57.42
4	การปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	44.50	55.50
5	หลักสูตรและการสอน	44.88	55.12
6	ความสัมพันธ์ทางสังคม	45.84	54.16
7	การเงินและที่อยู่อาศัย	60.84	39.16
8	ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	61.00	39.00
9	การปรับตัวทางเพศ	62.50	37.50
10	บ้านและครอบครัว	63.52	36.48
11	สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	66.50	33.50

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า ปัญหาอันดับ 1 ที่นักศึกษาสาขาวิชาชีพคหกรรมประสบ คือ ปัญหาการปรับตัวทางการเรียน ร้อยละ 66.24 อันดับ 2 ปัญหาด้านการปรับตัวทางอารมณ์ และส่วนตัว ร้อยละ 63.12 อันดับ 3 คือปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 57.42 ปัญหาอันดับต่อไปได้แก่ อนาคต อาชีพและการศึกษา หลักสูตรและการสอน ความสัมพันธ์ทางสังคม การเงินและที่อยู่อาศัย สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย ศีลธรรมจรรยาและศาสนา บ้านและครอบครัว และการปรับตัวทางเพศ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ภาวะสุขภาพจิต

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่างของปัญหาสุขภาพจิต ของ นักศึกษาชายและหญิง

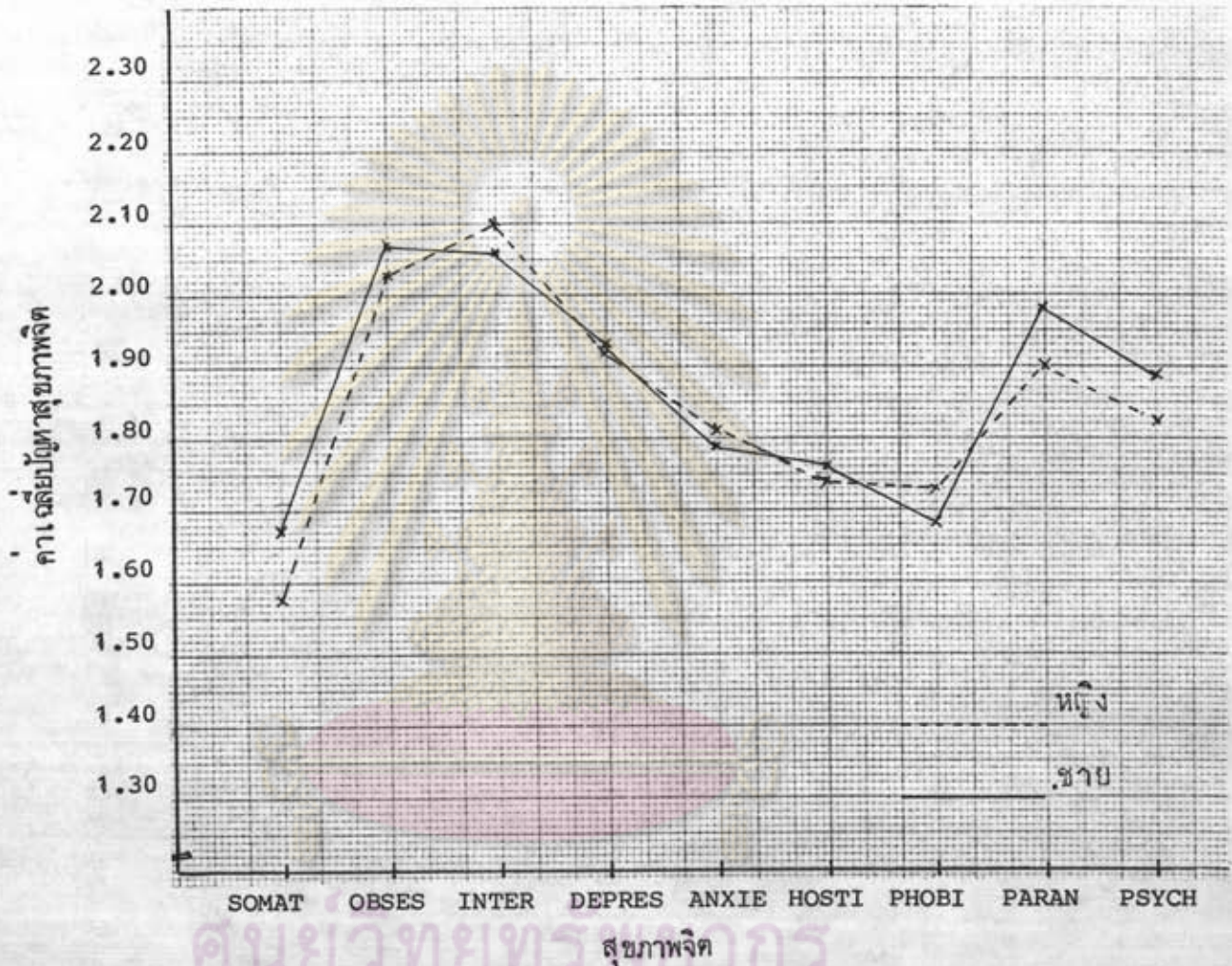
ปัญหาสุขภาพจิต	ชาย		หญิง		t
	N = 194		N = 202		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
ความรู้สึกผิดปกติของร่างกาย	1.67	0.63	1.58	0.48	1.59
การยากิย่ำทำ	2.07	0.68	2.03	0.60	0.75
ความรู้สึกที่ไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น	2.06	0.72	2.10	0.65	0.54
ซึมเศร้า	1.93	0.70	1.92	0.62	0.12
วิตกกังวล	1.79	0.63	1.81	0.57	0.19
การก้าวร้าวทำลาย	1.76	0.72	1.74	0.68	0.17
ความหวาดระแวง	1.68	0.63	1.73	0.57	0.82
ความกลัวโดยไม่มีเหตุผล	1.98	0.79	1.90	0.68	1.10
โรคจิต	1.89	0.66	1.83	0.55	1.11

* $p > .05$ ($.05 t_{\alpha} = 1.96$)

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า สุขภาพจิตของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการใช้ t-test เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของภาวะสุขภาพจิต ทั้ง 9 ด้าน สามารถเขียนเป็นกราฟ (SCL-90 Symptomatic Profile) เพื่อเปรียบเทียบกัน ระหว่างนักศึกษาชายและหญิง ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 ค่าเฉลี่ยของสุขภาพจิตของนักศึกษาจำแนกตามเพศ

จากกราฟนี้จะเห็นได้ว่า ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง เมื่อเปรียบเทียบตามค่าเฉลี่ยแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อเทียบกับคะแนนมาตรฐานแบบสำรวจเอสซีแอล-90 (SCL-90) (คูรายละเอียดภาคผนวก ง.) แล้วพบว่า นักศึกษาชายมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาสุขภาพจิตสูงกว่านักศึกษาหญิงในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ ความรู้สึกผิดปกติของร่างกาย การย่ำคิดย้ำทำ อาการซึมเศร้า การก้าวร้าวทำลาย ความหวาดระแวง และโรคจิต มีแนวโน้มสูงที่สุดด้านความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย

ส่วนนักศึกษาหญิงมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาสุขภาพจิตสูงกว่านักศึกษาชาย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ ความรู้สึกที่ไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ความวิตกกังวล และความกลัว โดยไม่มีเหตุผล มีแนวโน้มสูงที่สุดในด้านความกลัว โดยไม่มีเหตุผล

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแตกต่างของปัญหาสุขภาพจิตของ
นักศึกษาแยกตามสาขาวิชาชีพ

ปัญหาสุขภาพจิต	พาณิชยกรรม		เกษตรกรรม		ช่างอุตสาหกรรม		คหกรรม		F
	N = 86		N = 81		N = 146		N = 83		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	SD	
ความรู้สึกผิดปกติของร่างกาย	1.59	0.50	1.72	0.60	1.61	0.58	1.59	0.53	1.04
การยากิย่ำทำ	2.20	0.74	1.96	0.55	2.05	0.66	1.99	0.55	2.28
ความรู้สึกที่ไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น	2.14	0.64	1.98	0.69	2.06	0.74	2.15	0.63	1.18
ซึมเศร้า	1.98	0.65	1.84	0.61	1.91	0.71	1.99	0.63	0.93
วิตกกังวล	1.85	0.57	1.72	0.57	1.80	0.63	1.82	0.59	0.72
การก้าวร้าวทำลาย	1.80	0.72	1.72	0.60	1.75	0.76	1.73	0.66	0.24
ความหวาดระแวง	1.69	0.52	1.67	0.54	1.68	0.63	1.80	0.67	0.84
ความกลัวโดยไม่มีเหตุผล	1.83	0.66	1.91	0.63	1.97	0.84	2.04	0.71	1.41
โรคจิต	1.87	0.54	1.77	0.61	1.88	0.67	1.89	0.56	0.71

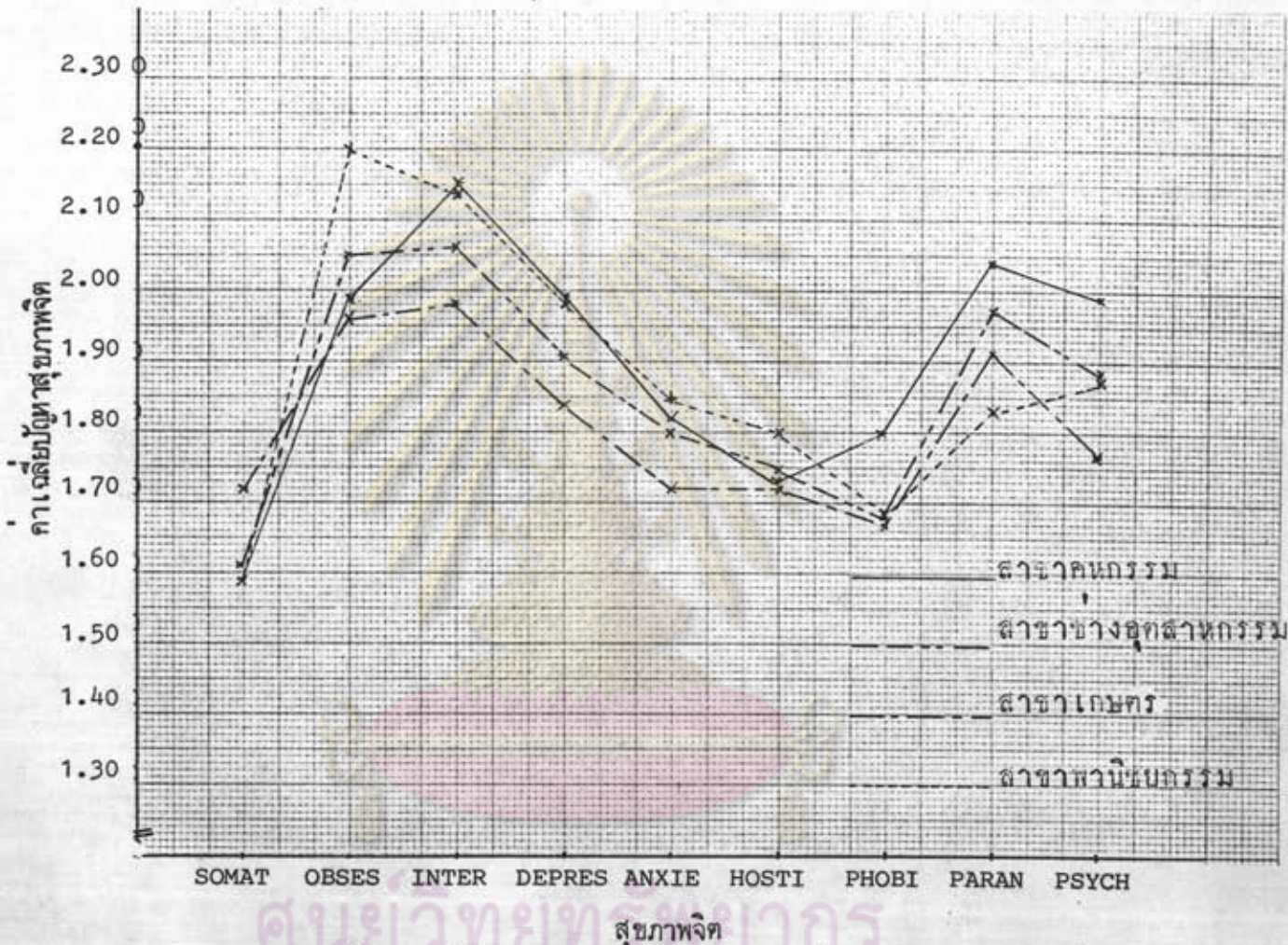
$p > .05$ ($.05 F_{3, 396} = 2.60$)

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า สุขภาพจิตของนักศึกษาแยกตามสาขาวิชาชีพ 4 สาขา ได้แก่ สาขาพาณิชยกรรม, สาขาเกษตรกรรม, สาขาช่างอุตสาหกรรม และสาขาคหกรรม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของภาวะสุขภาพจิต ทั้ง 9 ด้าน สามารถเขียนเป็นกราฟ (SCL - 90 Symtomatic Profile) เพื่อเปรียบเทียบกันระหว่างนักศึกษาตามสาขาวิชาชีพ ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 ค่าเฉลี่ยของสุขภาพจิตของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาชีพ

จากกราฟนี้จะเห็นได้ว่า ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาทั้ง 4 สาขาวิชาชีพ เมื่อเปรียบเทียบตามค่าเฉลี่ยแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อเทียบกับคะแนนมาตรฐานแบบสำรวจเอสซีแอล-90 (SCL-90) (ดูรายละเอียดภาคผนวก ง.) แล้วพบว่า นักศึกษาสาขาคนกรรมมีแนวโน้มที่จะมีปัญาสุขภาพจิตสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ถึง 5 ด้าน คือ ความรู้สึกที่ไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น อาการซึมเศร้า ความกลัวโดยไม่มีเหตุผล และโรคจิต มีแนวโน้มสูงที่สุดด้านความกลัวโดยไม่มีเหตุผล

ส่วนนักศึกษาสาขาพาณิชยกรรมมีแนวโน้มจะมีปัญาสุขภาพจิตสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ 3 ด้าน คือ การย้ำคิดย้ำทำ วิตกกังวล และก้าวร้าวทำลาย โดยมีแนวโน้มสูงที่สุดคือ การย้ำคิดย้ำทำ

นักศึกษาสาขาเกษตรกรรม มีแนวโน้มจะมีปัญาสุขภาพจิตสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ด้านความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิต

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตของนักศึกษาทั้งหมด

	HPD	FLE	SRA	SPR	PPR	CSM	HF	MR	ACW	FVE	CPT
SOMAT	0.54*	0.44*	0.46*	0.50*	0.50*	0.40*	0.53*	0.50*	0.41*	0.38*	0.50*
OBSES	0.49*	0.43*	0.58*	0.58*	0.64*	0.45*	0.53*	0.52*	0.62*	0.52*	0.52*
INTER	0.49*	0.43*	0.58*	0.62*	0.64*	0.49*	0.56*	0.53*	0.55*	0.46*	0.54*
DEPRES	0.51*	0.49*	0.58*	0.65*	0.66*	0.49*	0.66*	0.56*	0.57*	0.49*	0.55*
ANXIE	0.55*	0.44*	0.59*	0.62*	0.65*	0.48*	0.60*	0.58*	0.53*	0.45*	0.56*
HOSTI	0.44*	0.38*	0.47*	0.55*	0.56*	0.44*	0.56*	0.54*	0.47*	0.39*	0.53*
PHOBI	0.45*	0.40*	0.50*	0.51*	0.50*	0.42*	0.47*	0.52*	0.42*	0.38*	0.52*
PARAN	0.40*	0.40*	0.51*	0.59*	0.59*	0.46*	0.50*	0.58*	0.50*	0.45*	0.55*
PSYCH	0.45*	0.45*	0.55*	0.59*	0.57*	0.47*	0.59*	0.57*	0.53*	0.45*	0.54*

*p < .01 (N 396) = 0.13

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตของนักศึกษาทั้งหมด มีค่าเท่ากับ 0.38 ถึง 0.66 และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตของนักศึกษาชาย

	HPD	FLE	SRA	SPR	PPR	CSM	HF	MR	ACW	FVE	CPT
SOMAT	0.64*	0.52*	0.54*	0.53*	0.54*	0.47*	0.53*	0.56*	0.41*	0.41*	0.53*
OBSSES	0.52*	0.50*	0.66*	0.68*	0.68*	0.56*	0.61*	0.62*	0.63*	0.54*	0.58*
INTER	0.52*	0.53*	0.69*	0.66*	0.63*	0.58*	0.62*	0.60*	0.57*	0.53*	0.58*
DEPRES	0.54*	0.57*	0.64*	0.66*	0.66*	0.55*	0.66*	0.58*	0.61*	0.55*	0.60*
ANXIE	0.57*	0.52*	0.65*	0.66*	0.68*	0.57*	0.68*	0.64*	0.55*	0.49*	0.62*
HOSTI	0.48*	0.43*	0.56*	0.60*	0.57*	0.57*	0.63*	0.60*	0.44*	0.44*	0.58*
PHOBI	0.47*	0.48*	0.54*	0.55*	0.51*	0.55*	0.55*	0.60*	0.42*	0.41*	0.59*
PARAN	0.47*	0.49*	0.63*	0.64*	0.65*	0.53*	0.57*	0.62*	0.54*	0.50*	0.61*
PSYCH	0.52*	0.51*	0.54*	0.63*	0.61*	0.59*	0.53*	0.63*	0.57*	0.67*	0.56*

* $p < .01$ (N 194) = 0.18

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับปัญหาสุขภาพจิต ของนักศึกษาชาย มีค่าเท่ากับ 0.41 ถึง 0.69 และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตของนักศึกษาหญิง

	HPD	FLE	SRA	SPR	PPR	CSM	HF	MR	ACW	FVE	CPT
SOMAT	0.44*	0.31*	0.35*	0.46*	0.49*	0.30*	0.53*	0.42*	0.40*	0.34*	0.44*
OBSES	0.47*	0.34*	0.47*	0.48*	0.61*	0.31*	0.45*	0.40*	0.61*	0.50*	0.43*
INTER	0.46*	0.33*	0.45*	0.58*	0.65*	0.42*	0.51*	0.48*	0.53*	0.38*	0.52*
DEPRES	0.48*	0.40*	0.51*	0.63*	0.67*	0.43*	0.67*	0.55*	0.53*	0.43*	0.49*
ANXIE	0.53*	0.36*	0.53*	0.59*	0.62*	0.39*	0.52*	0.52*	0.51*	0.40*	0.49*
HOSTI	0.39*	0.32*	0.37*	0.51*	0.56*	0.30*	0.48*	0.49*	0.51*	0.35*	0.48*
PHOBI	0.43*	0.32*	0.45*	0.46*	0.48*	0.30*	0.39*	0.44*	0.44*	0.35*	0.45*
PARAN	0.32*	0.28*	0.36*	0.54*	0.54*	0.38*	0.41*	0.42*	0.44*	0.40*	0.47*
PSYCH	0.38*	0.36*	0.44*	0.55*	0.58*	0.32*	0.52*	0.50*	0.48*	0.42*	0.51*

* $p < .01$ (N 202) = 0.18

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตของนักศึกษาหญิง มีค่าเท่ากับ 0.28 ถึง 0.67 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตของนักศึกษาสาขาวิชาชีพพาณิชยกรรม

	HPD	FLE	SRA	SPR	PPR	CSM	HF	MR	ACW	FVE	CPT
SOMAT	0.41*	0.29*	0.36*	0.37*	0.39*	0.41*	0.53*	0.35*	0.25	0.33*	0.45*
OBSES	0.41*	0.34*	0.40*	0.44*	0.57*	0.33*	0.47*	0.50*	0.64*	0.57*	0.53*
INTER	0.36*	0.35*	0.32*	0.49*	0.55*	0.32*	0.52*	0.50*	0.44*	0.42*	0.55*
DEPRES	0.41*	0.36*	0.47*	0.55*	0.53*	0.43*	0.70*	0.53*	0.53*	0.46*	0.55*
ANXIE	0.44*	0.31*	0.47*	0.42*	0.46*	0.35*	0.53*	0.48*	0.51*	0.45*	0.51*
HOSTI	0.33*	0.26	0.28	0.30*	0.37*	0.28	0.47*	0.41*	0.44*	0.36*	0.53*
PHOBI	0.44*	0.43*	0.44*	0.41*	0.38*	0.34*	0.42*	0.48*	0.46*	0.41*	0.46*
PARAN	0.29*	0.18	0.26	0.46*	0.41*	0.31*	0.36*	0.40*	0.38*	0.40*	0.50*
PSYCH	0.31*	0.33*	0.38*	0.53*	0.47*	0.33*	0.60*	0.48*	0.42*	0.43*	0.58*

* p < .01 (N 86) = 0.29

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัว 11 ด้าน กับสุขภาพจิต 9 ด้าน ของนักศึกษาสาขาพาณิชยกรรมมีค่า 0.29 ถึง 0.70 และมีความสัมพันธ์กันเกือบทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการกับความหวาดระแวง มีค่าเป็น 0.18 และ 0.26 ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านการปรับตัวทางเพศ กับ การก้าวร้าวทำลาย มีค่าเป็น 0.26, 0.28 และ 0.28 ตามลำดับ ด้านการปรับตัวทางการเรียนกับความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย มีค่าเป็น 0.25 และไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตของนักศึกษาสาขาวิชาชีพเกษตรกรรม

	HPD	FLE	SRA	SPR	PPR	CSM	HF	MR	ACW	FVE	CPT
SOMAT	0.72*	0.51*	0.52*	0.47*	0.43*	0.35*	0.51*	0.42*	0.43*	0.15	0.36*
OBSSES	0.64*	0.56*	0.67*	0.59*	0.60*	0.60*	0.59*	0.46*	0.61*	0.36*	0.60*
INTER	0.73*	0.60*	0.70*	0.62*	0.62*	0.71*	0.55*	0.51*	0.57*	0.24	0.48*
DEPRES	0.71*	0.59*	0.69*	0.66*	0.58*	0.62*	0.54*	0.51*	0.56*	0.25	0.42*
ANXIE	0.74*	0.52*	0.66*	0.58*	0.66*	0.61*	0.65*	0.59*	0.55*	0.24	0.51*
HOSTI	0.57*	0.31*	0.44*	0.60*	0.45*	0.47*	0.63*	0.61*	0.50*	0.23	0.43*
PHOBI	0.66*	0.56*	0.52*	0.55*	0.49*	0.41*	0.49*	0.56*	0.51*	0.35*	0.50*
PARAN	0.62*	0.61*	0.61*	0.63*	0.54*	0.59*	0.54*	0.58*	0.62*	0.44*	0.55*
PSYCH	0.67*	0.56*	0.61*	0.56*	0.51*	0.49*	0.59*	0.62*	0.58*	0.34*	0.53*

* $p < .01$ (N 81) = 0.29

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัว 11 ด้าน กับสุขภาพจิต 9 ด้าน ของนักศึกษาสาขาเกษตรกรรม เป็น 0.31 ถึง 0.74 และมีความสัมพันธ์กันเกือบทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านอนาคต อาชีพ และการศึกษากับ ความรู้สึกผิดปกติทางร่างกาย การก้าวร้าวทำลาย ความรู้สึกที่ไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ความวิตกกังวล และความซึมเศร้า มีค่าเป็น 0.15, 0.23, 0.24, 0.24 และ 0.25 ตามลำดับ และไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตของนักศึกษาสาขาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม

	HPD	FLE	SRA	SPR	PPR	CSM	HF	MR	ACW	FVE	CPT
SOMAT	0.55*	0.47*	0.52*	0.61*	0.61*	0.46*	0.58*	0.65*	0.49*	0.57*	0.59*
OBSES	0.50*	0.47*	0.67*	0.68*	0.70*	0.51*	0.59*	0.61*	0.65*	0.55*	0.55*
INTER	0.49*	0.48*	0.69*	0.73*	0.71*	0.55*	0.64*	0.63*	0.64*	0.58*	0.62*
DEPRES	0.50*	0.56*	0.62*	0.70*	0.74*	0.55*	0.73*	0.65*	0.64*	0.64*	0.64*
ANXIE	0.56*	0.55*	0.64*	0.75*	0.76*	0.54*	0.72*	0.67*	0.59*	0.58*	0.66*
HOSTI	0.51*	0.53*	0.63*	0.70*	0.72*	0.62*	0.66*	0.68*	0.50*	0.53*	0.59*
PHOBI	0.43*	0.45*	0.58*	0.61*	0.61*	0.57*	0.59*	0.63*	0.45*	0.43*	0.60*
PARAN	0.46*	0.47*	0.66*	0.69*	0.75*	0.57*	0.62*	0.63*	0.57*	0.57*	0.64*
PSYCH	0.47*	0.47*	0.63*	0.69*	0.67*	0.61*	0.65*	0.64*	0.62*	0.52*	0.58*

* $p < .01$ (N 146) = 0.21

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตของนักศึกษาสาขาวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 17. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตของนักศึกษาสาขาวิชาชีพการ

	HPD	FLE	SRA	SPR	PPR	CSM	HF	MR	ACW	FVE	CPT
SOMAT	0.51*	0.46*	0.43*	0.48*	0.55*	0.33*	0.56*	0.46*	0.42*	0.38*	0.51*
OBSSES	0.47*	0.35*	0.52*	0.57*	0.67*	0.33*	0.44*	0.46*	0.50*	0.49*	0.44*
INTER	0.41*	0.29*	0.50*	0.57*	0.63*	0.39*	0.46*	0.43*	0.47*	0.51*	0.45*
DEPRES	0.52*	0.45*	0.54*	0.64*	0.73*	0.31*	0.58*	0.47*	0.51*	0.49*	0.50*
ANXIE	0.55*	0.33*	0.58*	0.64*	0.62*	0.39*	0.43*	0.50*	0.43*	0.39*	0.46*
HOSTI	0.33*	0.25	0.38*	0.52*	0.56*	0.20	0.36*	0.33*	0.39*	0.29*	0.50*
PHOBI	0.40*	0.21	0.45*	0.43*	0.43*	0.28	0.33*	0.37*	0.35*	0.35*	0.43*
PARAN	0.34*	0.32*	0.44*	0.56*	0.54*	0.33*	0.37*	0.43*	0.44*	0.40*	0.39*
PSYCH	0.41*	0.49*	0.59*	0.52*	0.51*	0.35*	0.45*	0.48*	0.41*	0.46*	0.49*

* $p < .01$ (N 83) = 0.29

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตของนักศึกษาสาขาวิชาชีพการ มีค่าเท่ากับ 0.29 ถึง 0.73 และมีความสัมพันธ์กันเกือบทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านการเงินและที่อยู่อาศัย กับความหวาดระแวง และการก้าวร้าวทำลาย มีค่าเท่ากับ 0.21 และ 0.25 ตามลำดับ ด้านการปรับตัวทางเพศ กับการก้าวร้าวทำลายและความหวาดระแวง มีค่าเท่ากับ 0.20 และ 0.28 ตามลำดับ และไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมปัญหาการปรับตัวกับคะแนนรวมปัญหาสุขภาพจิตของนักศึกษาทั้งหมด

สหสัมพันธ์ระหว่าง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
คะแนนรวมปัญหาการปรับตัวกับ คะแนนรวมปัญหาสุขภาพจิต	0.77*

* $p < .01$ (N 396) = 0.149

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของปัญหาการปรับตัวกับคะแนนรวมสุขภาพจิตมีค่าเท่ากับ 0.77 และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย